

Dysaa Apothekere eller deres Medhjælpere samt Jordemødre blive at belægge med de ovennævnte Straffe, naar Sygdom eller anden Skade paa Legeme eller Helbred skjæmmes at være forarsaget ved utvivlsomme Fejl eller ved aabenbar Uagtsomhed fra deres Side.

Sager efter denne Paragraf forfølges som Justitsager, men Justitsministeren kan efter de Skadelidtes Begjæring fritage for Tiltale.

§ 5.

Forordningen af 4de December 1672 § 10 og den ved Kancelliplakat af 14de Maj 1813 bekjendtgjorte allerhøjeste Resolution af 3die s. M. ophæves.

Ligeledes ophæves Forordningen af 5te September 1794.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagens forrige Samling blev der af Regeringen i Landstthinget forelagt et Forslag til Lov om Udovelse af Lægevirksohmhed af uexaminerede Personer (Rigsdagstid. for 1873—74 Tillæg A. Sp. 1553 ff.), hvilket Forslag tilsigtede at aabne Afgang for Personer, der ikke have underkastet sig den anordnede lægevidenskabelige Examen, til at udøve en almindelig eller en særlig Lægevirksohmhed, dog kun under saadanne Betingelser og et saadant Tilsyn, som maatte anses nødvendigt for at forebygge de Farer for Samfundet, som en ukontrolleret Udovelse af Lægevirksohmheden ved uexaminerede Personer ellers uundgaaelig vilde medføre. Idet Lovforslaget iøvrigt i Overensstemmelse med den nu gjældende Ret udtalte som Hovedregel, at det er forbudt Personer, der ikke have underkastet sig den anordnede lægevidenskabelige Examen, at tage Syge i Kur, forsaavidt de ikke dertil havde erhvervet særlig Tilladelse, eller paa den i Lovforslaget omhandlede Maade havde aabnet sig Afgang til Lægevirksohmheds Udovelse, gif Forslaget derhos ud paa, dels nærmere at bestemme og begrænse Begrebet om strafbart Kvalfalveri, dels at udvide Justitsministeriets Bemyndigelse til at give særlige Tilladelser til Udovelse af Lægevirksohmhed, dels endelig at fastsætte Straf for dem, der under Udovelse af Lægevirksohmhed have udført aabenbar Uvidenhed, Forsømmelse eller Skjødesløshed og derved maa antages at have bevirket eller dog medvirket til en indtraadt Skade m. v.

Dette Lovforslag blev af Landstthinget henvisst til Behandling af et Udvalg, som i sin Betænkning (Rigsdagstid. for 1873—74, Tillæg B., Sp. 41—50) udtalte sig bestemt imod de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser, der gif ud paa at aabne uexaminerede Personer Afgang til Udovelse af en almindelig Lægepraxis, idet Udvalget formente, at en saadan almindelig Lægevirksohmhed, der kunde strække sig til alle Sygdomme med et Par enkelte Undtagelser, alene burde tillades de

examinerede eller autoriserede Læger, da der som Regel kan og vil blive forarsaget Skade, naar ukyndige Personer befatte sig dermed, og de i Lovforslaget foreslaaede Kontrollforanstaltninger ikke skjønnedes at indeholde tilstrækkelige Kanteler herimod. Denne Anskuelse fandt Medhold i selve Thinget, idet de paagjældende Paragrafer i Lovforslaget bleve udstemte med en betydelig Majoritet (36 Stemmer mod 12).

Iøvrigt fandt Lovforslagets Bestemmelser i det Hele Tilslutning i Landstthinget, som kun hertil efter Udvalgets Forslag, der i det Væsentlige bleve tiltraadte af Justitsministeren, vedtog nogle Ændringer af mindre Betydning, hvorefter Lovforslaget, der som Følge af de ovennævnte Paragrafers Udeladelse havde faaet en anden Titel, nemlig „Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Lægevirksohmheds Udovelse m. m.“, blev vedtaget ved 3die Behandling med 34 Stemmer mod 7, og oversendt til Folkethinget, hvor det imidlertid ikke kom til Behandling, forinden Rigsdagssamlingen sluttedes.

I Rigsdagens indværende Samling er der derefter af 3 af Folkethingets Medlemmer i dette Thing indbragt et Forslag til Lov om Forandring i Kvalfalverilovgivning, der er enslydende med et af Folkethinget i Samlingen 1872—73 vedtaget Forslag, ifølge hvilket Udovelse af Lægevirksohmhed i Almindelighed skal være fri for Alle med enkelte Begrænsninger samt under et særligt Strafansvar, forsaavidt Noget, der uden Bemyndigelse til Lægevirksohmhed tager Syge under Behandling, derunder tilføjer den Syge betydelig Skade.

Naar Justitsministeriet ikke tidligere under indværende Rigsdagsamling er fremkommet med noget Forslag til Gjennemførelse af en Reform eller Forandring i den gjældende Kvalfalverilovgivning, og naar navnlig ikke det af Landstthinget i forrige Samling vedtagne Forslag i saa Henseende er blevet indbragt i Folkethinget, da er